

Parketnr. : GE66.RW.200004/05
Griffiernr. :

OPENBARE TERECHTZITTING VAN 1 DECEMBER 2009

De rechtbank van eerste aanleg, zitting houdende te Gent, **éénentwintigste kamer**, één rechter, recht sprekende in correctionele zaken, heeft het volgend vonnis uitgesproken :

Gezien de stukken van de vervolging

IN DE ZAAK VAN HET OPENBAAR MINISTERIE TEGEN :

met ondernemingsnummer
en met maatschappelijke zetel te

VERDACHT VAN :

A. Bij inbreuk op de artikelen 1, 2, 99 § 1-1° (en § 3), 146-1°, 147, 148, 149 en 204 van het decreet houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening dd. 18 mei 1999 (BS 08.06.1999) de bij artikel 99 § 1-1° bepaalde handelingen, werken of wijzigingen zonder voorafgaande vergunning te hebben uitgevoerd, voortgezet of in stand gehouden, door namelijk zonder voorafgaande stedenbouwkundige vergunning te hebben gebouwd, op een grond één of meer vaste inrichtingen te hebben geplaatst, een bestaande vaste inrichting of bestaand bouwwerk te hebben afgebroken, herbouwd, verbouwd of uitgebreid, met uitzondering van instandhoudings- of onderhoudswerken, die geen betrekking hebben op de stabiliteit in casu : een nieuwe aanlegsteiger te hebben geplaatst en de toegang te hebben verhard

1. op het terrein, gelegen te _____ ten kadaster
gekend onder _____ in eigendom
toehorend aan _____

te _____ in de periode van 15.03.2005 tot 15.05.2005

2. en de sub 1 hierboven omschreven toestand te hebben gehouden

te _____ in de periode van 15.05.2005 tot de datum van
uitvaardiging van het bevel tot dagvaarding.

B. Bij inbreuk op de artikelen 1, 2, 99 § 1-4° (en § 3), 146-1°, 147, 148, 149 en 204 van het decreet houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening dd. 18 mei 1999 (BS 08.06. 1999) de bij art 99 § 1 bepaalde handelingen, werken of wijzigingen zonder voorafgaande vergunning te hebben uitgevoerd, voortgezet of in stand gehouden, door namelijk zonder voorafgaande stedenbouwkundige vergunning op de arond aeleaen te
ten kadaster gekend onder
in eigendom toebehorend aan

1. het reliëf van de bodem aanmerkelijk te hebben gewijzigd, in casu door het uitgraven van de toegang tot de aanlegsteiger
te in de periode van 15.03.2005 tot 15.05.2005
2. en de sub 1 hierboven omschreven toestand in stand te hebben gehouden
te vanaf 15.5.2005 tot de uitvoering van het bevel tot dagvaarding.

DE PROCEDURE

1. De rechtbank nam inzage van de stukken van de rechtspleging.

De dagvaardingen werden regelmatig betekend.

Bij de behandeling van de zaak en in de processtukken werd gebruik gemaakt van de Nederlandse taal.

2. De beklaagden werden gedagvaard om te verschijnen op de openbare terechtzitting van 6 oktober 2009.

De zaak werd voor behandeling in voortzetting gesteld naar de terechtzitting van 3 november 2009.

3. Op de openbare terechtzitting van 3 november 2009 aanhoorde de rechtbank:

- de vordering van het Openbaar Ministerie, ter terechtzitting uitgesproken door des Konings; substituut-Procureur

- de beklaagde-rechtspersoon,
vertegenwoordigd door meester

advocaat te

VOORAFGAANDELIJK

Op 1 september 2009 is de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening in werking getreden. Dit heeft voor gevolg dat de kwalificatie moet worden aangepast zoals in het dispositief werd vermeld.

OP STRAFRECHTELIJK GEBIED

1. De feiten en hun kwalificatie:

Deze zaak heeft betrekking op de bouw van een aanlegsteiger te
langs het Het bouwwerk is deels
gelegen in een waterweg deels in een reservatiegebied met
nabestemming groengebied.

Op 24 januari 2005 diende de beklaagde bij
een stedenbouwkundige vergunningsaanvraag in voor het plaatsen van
een verplaatsbare sanitaire unit.

Gegevens over het indienen van een bouwaanvraag met betrekking tot
het bouwen van een aanlegsteiger zoals vermeld in de tenlastelegging
komen niet voor noch in het strafdossier, noch in het dossier van de
verdediging.

Op 7 februari 2005 formuleerde het College van Burgemeester en
Schepenen een gunstig advies voor het plaatsen van een sanitaire unit
(stuk 3 beklaagde).

Op 10 februari 2005 adviseerde de afdeling Bos en Groen positief voor
het plaatsen van een sanitaire unit (stuk 1 van de beklaagde).

Op 17 februari 2005 gaf te kennen
geen opmerkingen te formuleren inzake de bouwaanvraag voor het
plaatsen van een verplaatsbare sanitaire unit door de
(stuk 2 beklaagde).

Op 3 mei 2005 adviseerde de Afdeling Natuur dat de aanvraag om een aanlegsteiger te bouwen in strijd was met de artikelen 8 en 16 van het Natuurdecreet (stand-still beginsel en voorkomen van vermijdbare schade). De afdeling had een afzonderlijke vraag tot advies gekregen voor het installeren van een sanitaire unit en leidde daaruit af dat het de bedoeling was een jachthaven uit te bouwen. De noodzaak voor een nieuwe jachthaven zou niet duidelijk zijn en er is elders een voor de natuur minder negatief alternatief voorhanden. Een kopie van dit advies werd door de voorzitter van de op 20 september 2006 aan de politie overhandigd.

Op 13 mei 2005 adviseerde de Gemachtigde Ambtenaar negatief over de gevraagde bouwvergunning voor het bouwen van een aanlegsteiger. Uit de plaatsgesteldheid meende hij dat het de bedoeling was een jachthaven uit te bouwen, hetgeen volgens hem strijdig is met de planologische bestemming van het gebied.

Op 8 juni 2005 stelde de ambtenaar van de Afdeling ROHM (Ruimtelijke Ordening Huisvesting en Monumenten) vast dat een aanlegsteiger was gebouwd aan weerszijden van een reeds bestaande, vergunde aanlegsteiger. Tevens werd er een nieuwe trap en toegang gegraven en verhard om aan wal te kunnen komen.

Op 29 augustus 2005 weigerde het College van Burgemeester en Schepenen de vergunning tot het plaatsen van een verplaatsbare sanitaire unit. Tegen deze weigering werd geen hoger beroep aangezet.

Dezelfde dag weigerde het College van Burgemeester en Schepenen de vergunning voor het bouwen van een steiger voor het aanleggen van boten. Tegen deze weigering werd op 22 september 2005 beroep ingesteld bij de Bestendige Deputatie. Dit beroep werd op 11 juni 2009 ingewilligd en een vergunning werd verleend voor het bouwen van een aanlegsteiger volgens een gereduceerd plan dat tijdens de beroepsprocedure werd ingediend.

Tegen deze beslissing werd op 14 juli 2009 door de Gemachtigde Ambtenaar beroep aangezet bij de toezienende overheid. De bevoegde Minister nam – volgens de beschikbare gegevens – nog geen beslissing.

Op 11 oktober 2005 verleende de een vergunning voor het privaat gebruik van het kanaal te nl. voor het bouwen van een steiger en het uitbaten van een

De voorzitter van geeft op 1 juli 2005 toe dat de bouwwerken einde maart 2005 werden uitgevoerd door de clubleden tijdens hun vrije tijd, nadat zij weet hadden van drie positieve adviezen, nl. van het Schepencollege van Bos en Groen en van de dienst waterwegen. Het motief van de leden van de club is dat zij geen toegang krijgen tot de en dus geen toegang hebben tot een aanlegsteiger.

De politie wijst erop dat de gebruik maakt van de infrastructuur van restaurant waarvan de vergunningstoestand onzeker is. ook

De beklaagde rechtspersoon wordt vervolgd voor het plaatsen van een nieuwe aanlegsteiger en het verharden van de toegangsweg daartoe (tenlastelegging A1) en voor het aanzienlijk wijzigen van het reliëf van de bodem door het uitgraven van de toegang tot de aanlegsteiger (tenlastelegging B1). Zij wordt ook vervolgd voor het in stand houden van deze werken (tenlasteleggingen A2 en B2).

2. Bespreking:

2.1. De tenlasteleggingen A1 en B1

De werken waren vergunningsplichtig onder het DORO en zijn dat gebleven na het in voege treden van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening.

Uit de hierboven weergegeven feiten blijkt dat er, toen de werken einde maart 2005 werden uitgevoerd, geen vergunning voorhanden was.

Dit wordt niet betwist.

Uit het strafdossier en het onderzoek ter terechtzitting is gebleken dat de tenlasteleggingen A1 en B1 naar voldoening van recht bewezen zijn.

2.2. De tenlasteleggingen A2 en B2

Op 1 september 2009 is de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening in werking getreden. Dit heeft voor gevolg dat met ingang van die datum het in stand houden van werken die niet gelegen zijn in ruimtelijk kwetsbare gebieden, in strijd met een stedenbouwkundige vergunning niet meer strafbaar is (artikel 6.1.1 lid 3 Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening).

De werken werden uitgevoerd op een perceel gelegen te ten kadaster gekend onder dat deels in een waterweg, deels in een reservatiegebied met nabestemming groengebied is gelegen (st. 7 strafdossier).

Er bevindt zich in het dossier geen informatie volgens dewelke dat perceel gelegen is in een ruimtelijk kwetsbaar gebied zoals gedefinieerd in art.1.1.2.10° Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening.

De strafvervolgning moet derhalve vervallen worden verklaard wat de tenlasteleggingen A2 en B2 betreft.

3. De straftoemeting:

De tenlasteleggingen A1 en B1 zijn de opeenvolgende en voortgezette uitvoering van een zelfde misdadig opzet, zodat voor ze samen slechts één straf moet worden opgelegd.

De ten laste gelegde feiten A1 en B1 zijn na omzetting overeenkomstig art. 41bis Strafwetboek strafbaar met een geldboete van 500,00 EUR tot 800.000,00 EUR of met een van die straffen alleen.

De voorzitter van _____ verklaarde dat de werken werden uitgevoerd nadat de club kennis had gekregen van drie positieve adviezen. Er werd gepleit dat aldus werd geanticipeerd op een bouwvergunning die verwacht werd. De verdediging legde een kopie van de positieve adviezen voor.

De rechtbank is ervan bewust niet over een volledig administratief dossier te beschikken, maar uit de stukken waarvan het kennis kon nemen blijkt dat de positieve adviezen geen betrekking hadden op de bouw van de aanlegsteiger, doch enkel op het plaatsen van een sanitaire unit. Op het moment – eind maart 2005 - dat de werken werden uitgevoerd was er nog helemaal geen advies uitgebracht over de aanlegsteiger. Het eerste advies over de steiger zou er pas komen op 3 mei 2005, en het was negatief. Er was dus geen enkele reden om te vermoeden dat een bouwvergunning voor de steiger zou afgeleverd worden.

De beklaagde rechtspersoon schijnt dus doelbewust het spreekwoordelijk paard voor de kar te hebben gespannen en de overheid voor voldongen feiten te hebben willen plaatsen.

De beklaagde rechtspersoon heeft nog een blanco strafrechtelijk verleden.

Een geldboete als gevorderd komt passend voor.

OP BURGERRECHTELIJK GEBIED

Overeenkomstig art. 44 S.W. wordt de veroordeling tot de bij de wet gestelde straf altijd uitgesproken, onverminderd de teruggave.

Teruggave betekent het doen verdwijnen van de gevolgen van het delict door een materialiter herstellen van de vroegere toestand. In de enge zin gaat het over het opnieuw ter beschikking stellen aan de eigenaar van voorwerpen die hem ontnomen werden. In de ruime zin beoogt de teruggave de beëindiging van de met de strafwet strijdige toestand (Cass., 19 sept. 1989, Arr. Cass., VANHOUDT, C. en CALEWAERT, W., Belgisch Strafrecht, Gent, Wetenschappelijke Uitgeverij E.Story-Scientia, 1968, nrs. 1873 en 1874; VERSTRAETEN, R., Handboek Strafvordering; Antwerpen, Maklu, 2001, nr. 270).

De teruggave wordt steeds van ambtswege bevolen (VAN DEN WYNGAERT, C., Strafrecht, strafprocesrecht en internationaal strafrecht, Antwerpen, Maklu, 2003, 385).

Deze teruggave is geen straf (Cass., 17 okt. 1984, Arr.Cass., maar vertoont desondanks een zeker publiek karakter. Het Grondwettelijk Hof heeft het civiele karakter van de herstellvordering (inzake stedenbouw) bevestigd (Grondwettelijk Hof, nr. 19 maart 2008, www.grondwettelijkhof.be).

Niets belet dus dat over de herstellvordering zou worden beslist bij een afzonderlijke beslissing na de uitspraak over de strafvordering (Cass. 12 april 1994, Arr. Cass.,

De zaak dient derhalve wat de herstellvordering betreft te worden uitgesteld zoals in het dispositief vermeld.

Dit deel van het vonnis is er een over de burgerlijke vordering.

Teneinde de behandeling van deze zaak niet nodeloos te vertragen, moet dit vonnis op burgerlijk gebied uitvoerbaar verklaard worden niettegenstaande hoger beroep.

OM DEZE REDENEN, en gelet op de volgende artikelen :

art. 11, 12, 14, 16, 31, 32, 34, 35 en 41 van de wet van 15 juni 1935;
art. 162, 182, 184, 185 §1, 189, 190, 194 van het Wetboek van Strafvordering;
art. 3, 38, 40, 41, 44, 45, 65, 100, 203 § 3 van het Strafwetboek;
alsmede de artikelen en wetsbepalingen zoals hiervoor onder de tenlasteleggingen vermeld;
art. 4.2.1.1° a) en b), 6.1.1 al.1-1° van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening.
art. 1, 2 en 3 Wet van 5 maart 1952;
art. 28- 29 Wet 1 augustus 1985;
programmawet 24 december 1993;
art. 1382 e.v. Burgerlijk Wetboek.

DE RECHTBANK, recht doende **OP TEGENSPRAAK.****VOORAFGAANDELIJK**

Past de tenlasteleggingen aan als volgt:

A. Bij inbreuk op de artikelen 1, 2, 99 § 1-1° (en § 3), 146-1°, 147, 148, 149 en 204 van het decreet houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening dd. 18 mei 1999 (BS 08.06.1999) de bij artikel 99 § 1-1° bepaalde handelingen, werken of wijzigingen zonder voorafgaande vergunning te hebben uitgevoerd of voortgezet, door namelijk zonder voorafgaande stedenbouwkundige vergunning te hebben gebouwd, op een grond één of meer vaste inrichtingen te hebben geplaatst, een bestaande vaste inrichting of bestaand bouwwerk te hebben afgebroken, herbouwd, verbouwd of uitgebreid, met uitzondering van instandhoudings- of onderhoudswerken, die geen betrekking hebben op de stabiliteit in casu: een nieuwe aanlegsteiger te hebben geplaatst en de toegang te hebben verhard

1. op het terrein, gelegen te
gekend onder
toebehorend aan | ten kadaster
in eigendom |
|--|-----------------------------|

te in de periode van 15.03.2005 tot 15.05.2005

De feiten thans een inbreuk uitmakende op artikel 4.2.1.1° a) en b), strafbaar gesteld overeenkomstig artikel 6.1.1 al.1-1° van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening.

B. Bij inbreuk op de artikelen 1, 2, 99 § 1-4° (en § 3), 146-1°, 147, 148, 149 en 204 van het decreet houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening dd. 18 mei 1999 (BS 08.06. 1999) de bij art 99 § 1 bepaalde handelingen, werken of wijzigingen zonder voorafgaande vergunning te hebben uitgevoerd of voortgezet, door namelijk zonder voorafgaande stedenbouwkundige vergunning op de arond aeleaen te Berlaars, ten kadaster gekend onder in eigendom toebehorend aan

1. het reliëf van de bodem aanmerkelijk te hebben gewijzigd, in casu door het uitgraven van de toegang tot de aanlegsteiger

te in de periode van 15.03.2005 tot 15.05.2005

De feiten thans een inbreuk uitmakende op artikel 4.2.1.4°, strafbaar gesteld overeenkomstig artikel 6.1.1 al.1-1° van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening.

STRAFRECHTELIJK

Verklaart de strafvordering vervallen wat de tenlasteleggingen A2 en B2 betreft.

Veroordeelt de beklaagde-rechtspersoon, voor de hierboven omschreven en bewezen verklaarde tenlasteleggingen A1 (zoals aangepast) en B1 (zoals aangepast) samen, tot een **GELDBOETE van 750,00 EUR (= ZEVENHONDERVIJFTIG EUR)**.

Verhoogt de geldboete met vijfenveertig opdecimes, aldus gebracht op 4.125,00 EUR (= VIERDUIZEND HONDERDVIJFENTWINTIG EUR).

Zegt dat de beklaagde verplicht is een bedrag van VIJFENTWINTIG EUR, verhoogd met 45 opdecimen, aldus gebracht op HONDERD ZEVENENDERTIG KOMMA VIJFTIG EUR te betalen als bijdrage tot het Fonds tot hulp aan de slachtoffers van opzettelijke gewelddaden en aan de occasionele redders.

Legt de veroordeelde eveneens een vergoeding op van 25,00 EUR in uitvoering van artikel 71 van de wet van 28 juli 1992 tot wijziging van artikel 91 van het K.B. 28 december 1950 houdende het algemeen reglement op de gerechtskosten in strafzaken, zoals gewijzigd door K.B. van 23/12/1993 en bij K.B. van 11/12/2001.

Gerechtskosten

Begroot de gerechtskosten in hun geheel op 62,98 EUR.

Veroordeelt de beklaagde-rechtspersoon tot de kosten, gevallen aan de zijde van het openbaar ministerie, ten bate van de Staat tot heden begroot op 62,98 EUR, kosten ondeelbaar veroorzaakt zijnde door de bewezen verklaarde tenlastelegging.

BURGERRECHTELIJK

Stelt de zaak voor verder behandeling op burgerlijk vlak uit naar de terechtzitting van deze rechtbank en kamer van dinsdag 23 maart 2010 om 9.00 uur.

Beveelt dat dit vonnis op burgerrechtelijk gebied uitvoerbaar is bij voorraad, niettegenstaande hoger beroep.

**Aldus gewezen en uitgesproken in openbare terechtzitting van ÉÉN
DECEMBER TWEEDUIZEND EN NEGEN.**

Aanwezig:

- ondervoorzitter, die de zitting voorzit,
- substituut-Procureur des Konings;
- griffier.

de griffier

de voorzitter